

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 6 czerwca 2023 r.

Opinia do ustawy o świadczeniu wspierającym

(druk nr 989)

I. Cel i przedmiot ustawy

Opiniowana ustawa wprowadza do systemu prawnego nowy rodzaj świadczenia, tj. świadczenie wspierające, którego celem jest udzielenie osobom niepełnosprawnym mającym potrzebę wsparcia, pomocy służącej częściowemu pokryciu wydatków związanych z zaspokojeniem szczególnych potrzeb życiowych tych osób. Ustawa określa warunki nabywania prawa do świadczenia wspierającego oraz zasady przyznawania i wypłacania tego świadczenia.

Świadczenie wspierające będzie świadczeniem kierowanym bezpośrednio do osoby z niepełnosprawnością, w odróżnieniu od świadczeń opiekuńczych przeznaczonych dla opiekuna osoby wymagającej opieki, tj. świadczenia pielęgnacyjnego i specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, a także zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów.

Uprawnionymi do świadczenia wspierającego będą osoby w wieku od ukończenia 18. roku życia, posiadające decyzję ustalającą poziom potrzeby wsparcia, w której potrzebę wsparcia określono na poziomie od 70 do 100 punktów w skali, o której mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Świadczenie wspierające będzie przysługiwało miesięcznie w wysokości:

- 1) 220% renty socjalnej – jeżeli w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie od 95 do 100 punktów;
- 2) 180% renty socjalnej – jeżeli w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie od 90 do 94 punktów;
- 3) 120% renty socjalnej – jeżeli w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie od 85 do 89 punktów;
- 4) 80% renty socjalnej – jeżeli w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie od 80 do 84 punktów;
- 5) 60% renty socjalnej – jeżeli w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie od 75 do 79 punktów;
- 6) 40% renty socjalnej – jeżeli w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie od 70 do 74 punktów.

Świadczenie wspierające nie będzie przysługiwało, jeżeli:

- 1) osoba uprawniona do świadczenia wspierającego zostanie umieszczona w domu pomocy społecznej, w rodzinnym domu pomocy, zakładzie opiekuńczo–lecznym, zakładzie pielęgnacyjno–opiekuńczym, placówce zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekłe chorym lub osobom w podeszłym wieku, zakładzie karnym, zakładzie poprawczym, areszcie śledczym albo schronisku dla nieletnich;
- 2) osoba uprawniona do świadczenia wspierającego uzyska za granicą prawo do świadczenia o podobnym charakterze, chyba że dwustronne umowy o zabezpieczeniu społecznym będą stanowiły inaczej;
- 3) inna osoba będzie uprawniona za granicą do świadczenia na pokrycie wydatków związanych z opieką nad osobą uprawnioną do świadczenia wspierającego, chyba że dwustronne umowy o zabezpieczeniu społecznym będą stanowiły inaczej.

Podmiotem właściwym w zakresie prowadzenia postępowania w sprawie świadczenia wspierającego oraz wypłacania tego świadczenia będzie Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych opłaci składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne opiekunowi, który nie podejmie zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej ze względu na potrzebę udzielania wsparcia osobie uprawnionej do świadczenia wspierającego, wspólnie z nią zamieszkującemu i gospodarującemu. Prawo do objęcia ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi oraz ubezpieczeniem zdrowotnym będzie przysługiwało tylko jednemu opiekunowi osoby uprawnionej do świadczenia wspierającego.

Ustawa określa ponadto zasady składania wniosku o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego, podwyższania kwoty świadczenia wspierającego w związku z podwyższeniem ustawowej wysokości renty socjalnej, dokonywania zmiany lub uchylecia prawa do świadczenia wspierającego, a także zmiany jego wysokości, wypłacania świadczenia wspierającego, postępowania w przypadku pobrania świadczenia wspierającego nienależnie, finansowania świadczenia wspierającego z budżetu państwa oraz obowiązki sprawozdawcze Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Opiniowana ustawa zmienia następujące akty prawne: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ustawę z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, ustawę z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny, ustawę z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze, ustawę z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym, ustawę z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem,

przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawę z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej oraz ustawę z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw.

Do najistotniejszych zmian wprowadzanych we wskazanych powyżej ustawach należy zaliczyć nowelę:

- 1) ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, w której:
  - a) wprowadza się regulację dotyczącą wydawania decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia przez wojewódzkie zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności,
  - b) definiuje się określenie „potrzeba wsparcia” oraz wskazuje sposób jej ustalania; w myśl ustawy, „potrzeba wsparcia” to następstwo braku lub utraty autonomii fizycznej, psychicznej, intelektualnej lub sensorycznej; przy ustaleniu potrzeby wsparcia bierze się pod uwagę, adekwatnie do wieku oraz niepełnosprawności fizycznej, psychicznej, intelektualnej lub sensorycznej, zdolność osoby do samodzielnego wykonywania określonych czynności, związanych z obszarami codziennego funkcjonowania oraz rodzaj wymaganego wsparcia, z uwzględnieniem czasu niezbędnego do jej wykonania oraz konieczności wsparcia przez inną osobę lub technologię wspomagającą, mającą na celu zapewnienie zwiększenia lub utrzymania niezależności osoby niepełnosprawnej; poziom potrzeby wsparcia będzie ustalany w wartościach punktowych w skali od 0 do 100, na podstawie obserwacji, wywiadu bezpośredniego oraz oceny funkcjonowania osoby ubiegającej się o ustalenie potrzeby wsparcia, przy zastosowaniu formularza w zakresie ustalania poziomu potrzeby wsparcia dla osób zaliczonych do stopnia niepełnosprawności, a także na podstawie informacji wskazanych w kwestionariuszu samooceny trudności w zakresie wykonywania czynności związanych z funkcjonowaniem,
  - c) określa się zasady składania wniosku o wydanie decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia oraz wskazuje maksymalny okres, na jaki decyzja może być wydana (7 lat),
  - d) przesądza się, że od decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia będzie przysługiwał wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych;

- 2) ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, która zmierza w szczególności do:
- a) modyfikacji zasad przyznawania świadczenia pielęgnacyjnego – zgodnie ze znowelizowanymi przepisami świadczenie pielęgnacyjne będzie przysługiwało matce albo ojcu, innym osobom, na których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy ciąży obowiązek alimentacyjny, a także małżonkom, opiekunowi faktycznemu dziecka, rodzinie zastępczej, osobie prowadzącej rodzinny dom dziecka, dyrektorowi placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektorowi regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektorowi interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego, jeżeli sprawują opiekę nad osobą w wieku do ukończenia 18. roku życia legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji; wyeliminowano tym samym obowiązujący aktualnie warunek rezygnacji albo niepodejmowania zatrudnienia w celu sprawowania opieki nad osobą z niepełnosprawnością, a także warunek powstania niepełnosprawności nie później niż do ukończenia 18. roku życia, albo w trakcie nauki w szkole lub szkole wyższej, jednak nie później niż do ukończenia 25. roku życia; ponadto dodano regulację podwyższającą wysokość świadczenia pielęgnacyjnego o 100% na drugą i każdą kolejną osobę, nad którą sprawowana jest opieka,
  - b) wyeliminowania z tej ustawy przepisu art. 16a określającego zasady przyznawania specjalnego zasiłku opiekuńczego,
  - c) uchylecia regulacji określających szczególne zasady uzyskiwania świadczenia pielęgnacyjnego oraz specjalnego zasiłku opiekuńczego przez rolników, małżonków rolników lub domowników (art. 17b).

Zmiany w pozostałych ustawach są co do zasady następstwem zmian merytorycznych wprowadzonych we wskazanych powyżej ustawach.

W przepisach przejściowych i dostosowujących przesądzono w szczególności, że:

- 1) do dnia 31 grudnia 2024 r. do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w związku z wdrożeniem realizacji świadczenia wspierającego, a także udzielanych przez wojewodę, w związku z wdrożeniem rozwiązań wynikających z wydawania przez wojewódzkie zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności decyzji ustalających poziom potrzeby wsparcia, nie będzie się stosowało przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych;
- 2) w sprawach o świadczenie pielęgnacyjne i specjalny zasiłek opiekuńczy, do których prawo powstało do dnia 31 grudnia 2023 r., będą stosowane przepisy dotychczasowe;
- 3) osoby, którym przyznano prawo do świadczenia pielęgnacyjnego albo specjalnego zasiłku opiekuńczego na zasadach obowiązujących do dnia 31 grudnia 2023, zachowają prawo do tych świadczeń na zasadach dotychczasowych, jednak nie dłużej niż do końca okresu, na który prawo zostało przyznane;
- 4) w przypadku, gdy osoba wymagająca opieki uzyska nowe orzeczenie o stopniu niepełnosprawności albo orzeczenie o niepełnosprawności stanowiące kontynuację dotychczasowego orzeczenia, jej opiekun zachowa prawo do świadczenia pielęgnacyjnego albo specjalnego zasiłku opiekuńczego na zasadach obowiązujących do dnia 31 grudnia 2023 r.; warunkiem zachowania uprawnień będzie złożenie wniosku o nowe orzeczenie o stopniu niepełnosprawności albo o niepełnosprawności w terminie 3 miesięcy od dnia następującego po dniu, w którym upłynie termin ważności dotychczasowego orzeczenia, a następnie złożenie wniosku o ustalenie prawa do świadczenia pielęgnacyjnego albo specjalnego zasiłku opiekuńczego w terminie 3 miesięcy od dnia wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności albo o niepełnosprawności;
- 5) prawo do specjalnego zasiłku opiekuńczego przysługiwać będzie również po upływie okresu zasiłkowego, na który prawo zostało przyznane, jeżeli wniosek o ustalenie prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego na nowy okres zasiłkowy zostanie złożony w terminie 3 miesięcy od dnia następującego po dniu, w którym zakończy się dotychczasowy okres zasiłkowy;
- 6) świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy, a także zasiłek dla opiekuna, nie będą przysługiwały, jeżeli osoba wymagająca opieki będzie miała przyznane prawo do świadczenia wspierającego;

- 7) w przypadku, gdy osoba wymagająca opieki albo osoba uprawniona do jej reprezentowania złożą wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego, postępowanie z wniosku o ustalenie prawa do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego albo zasiłku dla opiekuna, zostanie zawieszona do czasu rozstrzygnięcia sprawy z wniosku o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego; w przypadku podjęcia zawieszona postępowania prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego albo zasiłku dla opiekuna zostanie ustalone po dokonaniu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozstrzygnięcia sprawy z wniosku o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego;
- 8) wypłata świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego albo zasiłku dla opiekuna będzie podlegać wstrzymaniu, jeżeli osoba wymagająca opieki albo osoba uprawniona do jej reprezentowania złożą wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego;
- 9) w przypadku odmowy przyznania świadczenia wspierającego lub pozostawienia wniosku o to świadczenie bez rozpatrzenia, świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy, albo zasiłek dla opiekuna będą wypłacone od miesiąca, w którym wstrzymano ich wypłatę do końca okresu na jaki je przyznano, pod warunkiem spełniania przez osobę uprawnioną wymogów ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych w dotychczasowym brzmieniu;
- 10) w przypadku śmierci osoby wymagającej opieki, osoba pobierająca świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy, albo zasiłek dla opiekuna, zachowa, do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpi zgon osoby wymagającej opieki, prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego albo do zasiłku dla opiekuna, chyba że zgon osoby wymagającej opieki nastąpi przed dniem 1 stycznia 2024 r.;
- 11) wójt, burmistrz lub prezydent miasta będzie obowiązany w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisu art. 63 ust. 16 (po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy), poinformować osoby pobierające świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy, albo zasiłek dla opiekuna, o zmianach w zasadach dotyczących uprawnień do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego i zasiłku dla opiekuna;
- 12) wnioski o wydanie decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia będą mogły być składane od dnia 1 stycznia 2024 r.;

- 13) w decyzjach wydanych w wyniku rozpatrzenia wniosków złożonych w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r., poziom potrzeby wsparcia będzie ustalany od dnia złożenia wniosku;
- 14) minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat określający dzień wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających świadczenie usługi złożenia wniosku o wydanie decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego utworzonego przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego;
- 15) minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, po upływie roku od dnia wejścia w życie ustawy, dokona przeglądu stosowania przepisów ustawy, standardów oraz procedur postępowania w sprawach dotyczących ustalania poziomu potrzeby wsparcia, w celu dokonania oceny poziomów potrzeby wsparcia, od których uzależniona jest wysokość świadczenia wspierającego oraz przedstawienia rekomendacji Radzie Ministrów w kwestii ewentualnej konieczności podjęcia działań korygujących w systemie udzielania świadczenia wspierającego lub w innych systemach wykorzystujących ustalanie poziomu potrzeby wsparcia.

Ustawa wejdzie w życie zasadniczo z dniem 1 stycznia 2024 r. Znaczna część jej przepisów wejdzie w życie w innych terminach tj.:

- 1) z dniem 1 stycznia 2025 r. wejdą w życie przepisy określające miesięczną wysokość świadczenia wspierającego w odniesieniu do osób, którym w decyzji określającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie od 78 do 86 punktów;
- 2) z dniem 1 stycznia 2026 r. wejdą w życie przepisy określające miesięczną wysokość świadczenia wspierającego w odniesieniu do osób, którym w decyzji określającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie od 70 do 77 punktów;
- 3) po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia wejdą w życie:
  - a) zmiany w ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby

- Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (zmierzające do wskazania organu pełniącego funkcję instytucji łącznikowej, instytucji właściwej, instytucji miejsca zamieszkania i instytucji miejsca pobytu, w rozumieniu przepisów unijnych w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego),
- b) część zmian w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (o charakterze doprecyzowującym), część zmian w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (dotyczących kosztów programów, o których mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej), zmiany w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (o charakterze doprecyzowującym), zmiany w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w ustawie z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny, ustawie z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym i ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej,
  - c) przepis obligujący Zakład Ubezpieczeń Społecznych do zamieszczenia, w terminie do dnia 1 października 2023 r., na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej informacji o wymogach, które muszą spełniać banki krajowe, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe świadczące usługi drogą elektroniczną oraz minister właściwy do spraw rodziny, na potrzeby złożenia wniosku oraz załączników do wniosku o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego,
  - d) przepis wyłączający stosowanie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z wdrożeniem realizacji świadczenia wspierającego, w tym obsługi objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym osoby pobierającej świadczenie wspierające,
  - e) przepis obligujący wójta, burmistrza lub prezydenta miasta do poinformowania osób pobierających świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy, albo zasiłek dla opiekuna, o zmianach w zasadach dotyczących uprawnień do tych świadczeń, w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie tego przepisu;

- 4) z dniem 1 sierpnia 2023 r. wejdą w życie zmiany w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych dotyczące wydłużenia okresu ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne na preferencyjnych zasadach dla niektórych płatników składek oraz przepis wyłączający stosowanie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w związku z realizacją przepisów dotyczących wydłużenia okresu ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne na preferencyjnych zasadach dla niektórych płatników składek;
- 5) po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia wejdą w życie zmiany w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, z wyjątkiem przepisu umożliwiającego złożenie wniosku o wydanie decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego utworzonego przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego – przepis ten wejdzie w życie z dniem określonym w komunikacie ministra właściwego do spraw informatyzacji, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”;
- 6) z dniem następującym po dniu ogłoszenia wejdzie w życie:
  - a) zmiana w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, zmierzająca do wydłużenia terminów przeprowadzania okresowych szkoleń BHP,
  - b) przepis obligujący ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego do przekazania, w terminie 3 miesięcy, wojewódzkim zespołom do spraw orzekania o niepełnosprawności, środków finansowych w wysokości 11,40 mln na realizację ustawy,
  - c) przepis określający maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym zmienianej ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w latach 2023–2033;
- 7) z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2023 r., wejdzie w życie zmiana w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, dotycząca zwiększenia

limitu liczby dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, oraz dotycząca kryterium wieku dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 76. posiedzeniu w dniu 26 maja 2023 r. Projekt ustawy (druk sejmowy nr 3130) został wniesiony do Sejmu przez Radę Ministrów w dniu 7 kwietnia 2023 r. Pierwsze czytanie projektu miało miejsce na 74. posiedzeniu Sejmu w dniu 14 kwietnia 2023 r. Sejm skierował projekt do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Komisja po rozpatrzeniu projektu na posiedzeniu w dniu 23 maja 2023 r. wniosła o jego uchwalenie w brzmieniu zawartym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 3230).

Na etapie prac w Komisji projekt uległ daleko idącym modyfikacjom w zakresie zasad nabywania, przyznawania i wypłacania świadczenia wspierającego, jak również innych świadczeń rodzinnych, w tym w szczególności świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego oraz zasiłku dla opiekunów. Ponadto wprowadzono do projektu szereg zmian w innych aktach prawnych, w tym w szczególności w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, ustawie z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny, ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze, ustawie z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym, ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej oraz ustawie z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw. Modyfikacjom uległy także

regulacje przejściowe i dostosowujące związane z przyznawaniem świadczeń dla osób z niepełnosprawnościami i ich opiekunów, a także przepis o wejściu ustawy w życie.

Na etapie drugiego czytania projektu zostało zgłoszonych 18 poprawek. Poparcie Sejmu uzyskały 2 poprawki zmierzające do doprecyzowania zasad opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za osoby pobierające świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy albo zasiłek dla opiekuna, a także umożliwiające podwyższenie wysokości świadczenia pielęgnacyjnego o 100% na drugą i kolejną osobę, nad którą sprawowana jest opieka.

Za uchwaleniem ustawy opowiedziało się 445 posłów, 1 poseł był przeciw, zaś 7 wstrzymało się od głosowania.

III. Uwaga ogólna

Mając na uwadze pierwotny zakres przedłożenia, wątpliwości może budzić tryb, w jakim ustawa doszła do skutku, w szczególności może się pojawić zarzut, że rozszerzenie zakresu nowelizacji na etapie prac w sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny, o materię regulowaną w art. 37, art. 38, art. 39 pkt 10–13, art. 42, art. 49, art. 52, art. 53, art. 56 oraz art. 68, może naruszać art. 2, art. 118 i art. 119 Konstytucji. Wskazane powyżej przepisy nie były objęte pierwotnym przedłożeniem i – jak się wydaje – nie mają związku z ustawą o świadczeniu wspierającym, a przynajmniej związek ten nie jest oczywisty.

Ponieważ zmiany zawarte w art. 37, art. 38, art. 39 pkt 10–13, art. 42, art. 49, art. 52, art. 53, art. 56 oraz art. 68 stanowią „nowość normatywną”, wychodzącą poza przedmiot i cel projektu ustawy, powinny być one przedmiotem odrębnej inicjatywy ustawodawczej.

Zgodnie z art. 119 ust. 1 Konstytucji Sejm rozpatruje projekt ustawy w trzech czytaniach. Zasada trzech czytań oznacza konieczność trzykrotnego rozpatrywania przez Sejm tego samego projektu ustawy. Ewentualne poprawki polegające na uzupełnieniu projektu ustawy o nową treść powinny pozostawać w związku z projektem złożonym w Sejmie, przy czym konieczne jest, aby relacja ta miała wymiar nie tylko formalny, ale również merytoryczny, tzn. konkretne poprawki dotyczące projektu powinny odpowiednio wiązać się z jego treścią – zmierzać do modyfikacji pierwotnej treści projektu, a nie do stworzenia nowego projektu. Dopuszczalny zakres poprawek nie powinien wychodzić poza

zakres przedmiotowy projektu, lecz generalnie pogłębiać ten zakres.¹⁾ Wszelkie treści normatywne, wykraczające poza powyżej określone ramy poprawki, powinny być poddane wszystkim etapom procesu legislacyjnego, co ma eliminować ryzyko ich niedopracowania lub przypadkowości. Odmienne stanowisko oznaczałoby obejście konstytucyjnych wymagań dotyczących inicjatywy ustawodawczej i trzech czytań projektu.²⁾

IV. Uwagi szczegółowe

- 1) art. 5 pkt 1 – mając na względzie § 156 Zasad techniki prawodawczej, zwanych dalej „ZTP”, w przepisie należałoby wprost odesłać do ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej; ustawa o świadczeniu wspierającym konsekwentnie posługuje się pełnymi tytułami ustaw, do których odsyła.

Podobna uwaga odnosi się do art. 29 ust. 8, który odsyła do przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Propozycje poprawek:

w art. 5 w pkt 1 wyrazy „o pomocy społecznej” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901)”;

w art. 29 w ust. 8 wyrazy „o postępowaniu egzekucyjnym w administracji” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479, z późn. zm.)”;

- 2) art. 7 ust. 2, art. 13 ust. 2 i 5, art. 16 ust. 1, art. 25 ust. 1 i 2, art. 26 ust. 2 i art. 28 ust. 3 – przepisy wymagają korekty redakcyjnej w celu zachowania konsekwencji terminologicznej w ramach ustawy o świadczeniu wspierającym (§ 10 ZTP).

Propozycje poprawek:

w art. 7 w ust. 2 wyrazy „je pobierającej” zastępuje się wyrazami „pobierającej świadczenie wspierające”;

---

¹⁾ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 czerwca 1998 r. (sygn. K 3/98).

²⁾ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 kwietnia 2009 r. (sygn. P 11/08).

w art. 13 w ust. 2 i 5 wyrazy „przyznanie świadczenia wspierającego” zastępuje się wyrazami „świadczenie wpierające”;

w art. 16 w ust. 1 wyrazy „przetwarzają Zakład” zastępuje się wyrazami „są przetwarzane przez Zakład” oraz wyrazy „minister właściwy” zastępuje się wyrazami „przez ministra właściwego”;

w art. 25:

- a) w ust. 1 po wyrazach „ubiegająca się” dodaje się wyrazy „o świadczenie wpierające”,
- b) w ust. 2 po wyrazach „ubiegające się” dodaje się wyrazy „o świadczenie wpierające”;

w art. 26 w ust. 2 wyrazy „prawo to” zastępuje się wyrazami „prawo do świadczenia wspierającego”;

w art. 28 w ust. 3 po wyrazach „ubiegającą się” dodaje się wyrazy „o świadczenie wpierające”;

- 3) art. 15 i art. 30 ust. 2 – w wymienionych przepisach sformułowano normatywnie zbędne elementy. Zgodnie z § 11 ZTP w ustawie nie zamieszcza się wypowiedzi, które nie służą wyrażaniu norm prawnych, dlatego proponuje się ich wykreślenie.

Propozycje poprawek:

w art. 15 skreśla się wyrazy „na podstawie przepisów niniejszej ustawy”;

w art. 30 w ust. 2 skreśla się wyrazy „wydawanych na podstawie ustawy”;

- 4) art. 17 ust. 1 – w związku z tym, że przepis art. 11 ust. 1 wskazuje jednoznacznie, że wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego oraz załączniki do tego wniosku można składać wyłącznie w postaci elektronicznej, niecelowe jest powtarzanie tej regulacji w innych przepisach.

Propozycja poprawki:

w art. 17 w ust. 1 skreśla się wyrazy „składanego w postaci elektronicznej”;

- 5) art. 18 pkt 2 – przepis powinien odnosić się do fałszywych oświadczeń (tak jak ma to miejsce w art. 29 ust. 2 pkt 1), a nie do fałszywych zeznań.

Propozycja poprawki:

w art. 18 w pkt 2 wyraz „zeznań” zastępuje się wyrazem „oświadczeń”;

- 6) art. 23 ust. 1 – w przepisie dotyczącym rejestru PESEL sformułowano odesłanie przedmiotowe do przepisów o ewidencji ludności. W związku z tym, że istnieje tylko jeden rejestr PESEL, nie ma potrzeby formułowania odesłania do przepisów statuujących ten rejestr.

Ponadto w art. 23 ust. 1 pkt 2 sformułowano nieprecyzyjne odesłanie. O wartościach punktowych określających poziom potrzeby wsparcia stanowi art. 4b ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, a nie art. 4b ust. 1 albo art. 4c ust. 1 tej ustawy.

Propozycje poprawek:

w art. 23 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „o którym mowa w przepisach o ewidencji ludności,”;

w art. 23 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „art. 4b ust. 1 albo art. 4c ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 4b ust. 3”;

- 7) art. 24 ust. 3 – w związku z tym, że ustawa o świadczeniu wspierającym konsekwentnie określa osobę składającą wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego jako „wnioskodawcę” oraz kierując się § 10 ZTP, należałoby dokonać korekty w art. 24 ust. 3.

Ponadto skoro ustawodawca odwołuje się do „ustawowo określonych terminów”, to normatywnie zbędne jest odesłanie do „odrębnych przepisów” (§ 11 ZTP). Ustawowe określenie terminów może nastąpić wyłącznie w przepisach ustaw.

Propozycja poprawki:

w art. 24 w ust. 3:

- a) wyrazy „osobę składającą wniosek” zastępuje się wyrazem „wnioskodawcę”;
- b) skreśla się wyrazy „w odrębnych przepisach”;

- 8) art. 28 ust. 2 – w innych przepisach ustawy (por. w szczególności art. 19, art. 20, art. 24 i art. 28 ust. 4) jest mowa o pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia, a nie bez rozpoznania. W celu zachowania konsekwencji terminologicznej (§ 10 ZTP) konieczne jest dokonanie korekty w art. 28 ust. 2.

Propozycja poprawki:

w art. 28 w ust. 2 wyraz „rozpoznania” zastępuje się wyrazem „rozpatrzenia”;

- 9) art. 30 ust. 2 – analizowany przepis nie powinien odsyłać do art. 83 ust. 2, ponieważ powtarza on regulację zawartą w art. 30 ust. 2 zdanie pierwsze.

Propozycja poprawki:

w art. 30 w ust. 2 wyrazy „Art. 83 ust. 2, 3 i 5–7” zastępuje się wyrazami „Przepisy art. 83 ust. 3 i 5–7”;

- 10) art. 30 ust. 3 i 4 – w związku z tym, że w art. 3 ust. 2 wprowadzono skrót – „decyzja ustalająca poziom potrzeby wsparcia”, to w przepisach art. 30 ust. 3 i 4 należy konsekwentnie się nim posługiwać.

Propozycja poprawki:

w art. 30:

- a) w ust. 3 wyrazy „w sprawie ustalenia poziomu” zastępuje się wyrazami „ustalająca poziom”;

b) w ust. 4 wyrazy „w sprawie ustalenia poziomu” zastępuje się wyrazami „ustalającej poziom”;

11) art. 33 pkt 9, art. 833 § 6 – przepis wymaga korekty redakcyjnej w celu zapewnienia poprawności językowej oraz ujednolicenia jego brzmienia z art. 10 § 4 ustawy zmienianej w art. 34.

Propozycja poprawki:

w art. 33 w pkt 9, w § 6 wyrazy „oraz dodatek elektryczny” zastępuje się wyrazami „dodatek elektryczny”;

12) art. 35 – w ustawie o ubezpieczeniu społecznym rolników dokonuje się zmian będących konsekwencją wyeliminowania warunku zaprzestania prowadzenia gospodarstwa rolnego lub niepodejmowania pracy w gospodarstwie rolnym, od spełnienia którego uzależnione jest – w aktualnie obowiązującym stanie prawnym – uzyskanie i pobieranie świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego albo zasiłku dla opiekuna, przez rolników, ich małżonków lub domowników, w związku z opieką nad osobą z niepełnosprawnością. W związku z tym, że opiniowana ustawa ogranicza się wyłącznie do uchylenia art. 3 ust. 5–7 i art. 16 ust. 2 pkt 4 wskazanej ustawy, należy zwrócić uwagę, że zakres zmian w tej ustawie jest niepełny. Należałoby również dokonać modyfikacji art. 4 ust. 3, art. 16 ust. 3, art. 39a ust. 5 i art. 64 ust. 5 pkt 2, w których znajdują się odesłania do uchylanego art. 16 ust. 2 pkt 4.

W odniesieniu do przepisu art. 64 ust. 5 pkt 2, który przewiduje możliwość skierowania ubezpieczonych, o których mowa w art. 16 ust. 2 pkt 4, będących opiekunami osób niepełnosprawnych na turnusy regeneracyjne mające na celu poprawę ich kondycji psychofizycznej i jakości życia, niezbędne będzie uzyskanie informacji ze strony projektodawcy, co do zakresu ewentualnej zmiany. Innymi słowy, czy wystarczające będzie wyeliminowanie odesłania do uchylanego art. 16 ust. 2 pkt 4, czy też konieczne będzie uzupełnienie tej regulacji w kierunku wskazanym przez projektodawcę.

Propozycja poprawki:

w art. 35:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) w art. 4 uchyla się ust. 3;”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w art. 16:

a) w ust. 2 uchyla się pkt 4,

b) w ust. 3 wyrazy „ust. 2 pkt 1, 2 i 4” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1 i 2”;

c) dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) w art. 39a uchyla się ust. 5;

4) w art. 64 w ust. 5 w pkt 2 skreśla się wyrazy „ , o których mowa w art. 16 ust. 2 pkt 4, ”;

13) art. 37 i art. 38 – niezależnie od uwagi ogólnej poczynionej w pkt III niniejszej opinii należy zwrócić uwagę, że „nowy” art. 35a ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz członków ich rodzin (art. 37 opiniowanej ustawy) odpowiada treści dotychczasowego art. 35a. Nowość normatywną stanowią jedynie przepisy ust. 2 i 3. Podobna sytuacja ma miejsce w przypadku art. 36a ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (art. 38 opiniowanej ustawy), który w swojej treści odpowiada „nowemu” art. 36a ust. 1.

Należałoby zatem dokonać korekty o charakterze techniczno-legislacyjnym, zmierzającej do jednoznacznego wskazania zakresu dokonywanej zmiany.

Ponadto, część zmian dokonywanych w art. 36a ustawy o zabezpieczeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin nasuwa wątpliwości. W przepisach art. 36a ust. 2

pkt 2 i 3, dodawanych do wskazanej ustawy, zamieszczono regulacje polegające na wyznaczeniu instytucji łącznikowej, w rozumieniu przepisów unijnych o koordynacji zabezpieczenia społecznego, w odniesieniu do spraw związanych z uposażeniami **sędziów** w stanie spoczynku oraz uposażeniami rodzinnymi członków rodzin sędziów i sędziów w stanie spoczynku, a także spraw związanych z uposażeniami **prokuratorów** w stanie spoczynku oraz uposażeniami rodzinnymi członków rodzin prokuratorów i prokuratorów w stanie spoczynku. Kwestie związane z uposażeniami sędziów i prokuratorów w stanie spoczynku oraz uposażeniami członków ich rodzin, nie mieszczą się w zakresie regulacji ustawy o zabezpieczeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych, a dodatkowo przepisy polegające na wyznaczeniu instytucji łącznikowej, instytucji właściwej, instytucji miejsca zamieszkania i instytucji miejsca pobytu zostały określone w **art. 42** (wprowadzającym zmiany w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych) i w **art. 53** (wprowadzającym zmiany w ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze). Innymi słowy regulacje dotyczące tej samej materii zostały zdublowane.

Proponuje się zatem uporządkowanie art. 36a w brzmieniu nadanym przez art. 38 opiniowanej ustawy, poprzez wyeliminowanie z tego artykułu przepisów, określających organ pełniący funkcję instytucji łącznikowej w odniesieniu do sędziów (pkt 2 w art. 36a ust. 2), prokuratorów (pkt 3 w art. 36a ust. 2) oraz żołnierzy zawodowych (pkt 1 w art. 36a ust. 2 – kwestia określenia instytucji łącznikowej w przypadku żołnierzy zawodowych jest uregulowana w art. 35a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 37).

Propozycje poprawek:

w art. 37:

- a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „art. 35a otrzymuje brzmienie” zastępuje się wyrazami „w art. 35a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu”,
- b) skreśla się oznaczenie art. 35a i skreśla się ust. 1;

w art. 38:

- a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „art. 36a otrzymuje brzmienie” zastępuje się

wyrazami „w art. 36a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu”,

- b) skreśla się oznaczenie art. 36a i skreśla się ust. 1,
- c) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „niniejszej ustawy oraz:” zastępuje się wyrazami „niniejszej ustawy.” oraz skreśla się pkt 1–3;

- 14) art. 39 pkt 2, art. 4b ust. 1 – w przepisie określającym czym jest „potrzeba wsparcia” zawarto sformułowanie „z uwzględnieniem czasu niezbędnego do **jej** wykonania”. Użyty w przepisie zaimbek „jej” budzi wątpliwości. Nie wiadomo do czego się on odnosi. Jeśli intencją jest, aby przy ustalaniu potrzeby wsparcia uwzględniany był czas niezbędny do „wykonywania określonych czynności” to należałoby dokonać niżej sformułowanej korekty redakcyjnej.

Propozycja poprawki:

w art. 39 w pkt 2, w art. 4b w ust. 1 wyraz „jej” zastępuje się wyrazem „ich”;

- 15) art. 39 pkt 2, art. 4b ust. 2 – przepis przewiduje, że potrzebę wsparcia ustala się osobom, o których mowa w art. 1 pkt 1, art. 5 i art. 62, przy czym należy zwrócić uwagę, że w art. 5 nie mówi się o osobach, ale o rodzajach orzeczeń wydawanych przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (o niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji). W związku z powyższym przepis art. 4b ust. 2 wymaga uściślenia. Zakres odesłania musi być adekwatny do zakresu przepisu, do którego się odsyła.

Propozycja poprawki:

w art. 39 w pkt 2, w art. 4b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Potrzebę wsparcia ustala się osobom, o których mowa w art. 1 pkt 1, osobom posiadającym orzeczenie, o którym mowa w art. 5, i osobom, o których mowa w art. 62.”;

- 16) art. 39 pkt 2, art. 4c ust. 1 – zgodnie z tym przepisem poziom potrzeby wsparcia ustalany jest na podstawie obserwacji, wywiadu bezpośredniego oraz oceny funkcjonowania osoby ubiegającej się o ustalenie potrzeby wsparcia, przy zastosowaniu

formularza w zakresie ustalania poziomu potrzeby wsparcia dla osób zaliczonych do stopnia niepełnosprawności, a także **na podstawie informacji wskazanych w kwestionariuszu samooceny trudności w zakresie wykonywania czynności związanych z funkcjonowaniem**. Zgodnie z art. 6b⁴ ust. 5 minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi wzór tego kwestionariusza i udostępni go w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej. W związku z tym przepisem nasuwają się wątpliwości. Nie wiadomo jaki charakter będzie miał wskazany kwestionariusz, ani jakie informacje osoba niepełnosprawna będzie musiała w nim zawrzeć. Skoro ustawodawca wskazuje, że kwestionariusz będzie jednym z elementów stanowiących podstawę do ustalenia poziomu potrzeby wsparcia, to można domniemywać, że będzie on miał istotny wpływ na uzyskanie uprawnień, a w konsekwencji na wysokość przyznanego świadczenia. W związku z tym, że kwestionariusz zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej nie będzie miał normatywnego charakteru (dokument opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej, w przeciwieństwie do ustawy czy rozporządzenia, nie jest aktem normatywnym powszechnie obowiązującym) pojawia się wątpliwość co do zgodności takiego rozwiązania prawnego z zasadą demokratycznego państwa prawnego, wynikającą z art. 2 Konstytucji, w tym wywodzoną z niej zasadą zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa, a także zasadą dostatecznej określoności przepisów prawnych. Ustawodawca powinien określić w ustawie co najmniej elementy konieczne kwestionariusza samooceny. Sformułowanie propozycji poprawki będzie możliwe po ustaleniu intencji prawodawcy w tym zakresie.

- 17) art. 39 pkt 2, art. 4c ust. 2 – w związku z tym, że ustawodawca wprowadził skrót na określenie wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności dopiero w art. 6a ust. 4, w dodawanym art. 4c ust. 2 należy posługiwać się pełną nazwą tego organu. Ponadto w przepisie należy dokonać korekty redakcyjnej.

Propozycja poprawki:

w art. 39 w pkt 2, w art. 4c w ust. 2 wyrazy „ustalenie potrzeby” zastępuje się wyrazami „ustalenie poziomu potrzeby” oraz po wyrazach „wojewódzkiego zespołu” dodaje się wyrazy „do spraw orzekania o niepełnosprawności”;

18) art. 39 pkt 5, art. 6b³ ust. 1 i 2 – przepisy wymagają korekty o charakterze terminologicznym w celu ich skorelowania z innymi przepisami ustawy w zakresie sformułowania „osoba, o której mowa w art. 4b ust. 2”, a także zmiany w odniesieniu do sformułowania „z zastrzeżeniem”, które jest niezgodne z ZTP, dotyczącymi sposobu określania wzajemnych relacji pomiędzy przepisami, poglądami doktryny oraz dobrymi praktykami legislacyjnymi.

Propozycje poprawek:

w art. 39 w pkt 5, w art. 6b³ w ust. 1 i 2 skreśla się wyraz „niepełnosprawnej”;

w art. 39 w pkt 5, w art. 6b³ w ust. 2 skreśla się wyrazy „, z zastrzeżeniem art. 6b⁶ ust. 1,” oraz po wyrazach „posiadanej decyzji” dodaje się wyrazy „, z uwzględnieniem art. 6b⁶ ust. 1”;

19) art. 39 pkt 5, art. 6b³ ust. 5 – niejasna jest relacja pomiędzy art. 6b³ ust. 4 i 5 oraz art. 6b ust. 1, do którego następuje odesłanie. Przepis art. 6b ust. 1 stanowi, że powiatowe zespoły orzekają na wniosek osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego albo, za ich zgodą, na wniosek ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – na wniosek centrum usług społecznych. Jeśli intencją jest umożliwienie składania wniosków, o których mowa w art. 6b ust. 1, w postaci elektronicznej, o której mowa w art. 6b³ ust. 4 pkt 1, należałoby przyjąć niżej sformułowaną poprawkę.

Propozycja poprawki:

w art. 39:

a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) w art. 6b po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wnioski, o których mowa w ust. 1, mogą być składane w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 6b³ ust. 4 pkt 1.”;

b) w pkt 5, w art. 6b³ skreśla się ust. 5;

20) art. 39 pkt 5, art. 6b⁵ ust. 3 – w przepisie sformułowano podwójne odesłanie do tych samych przepisów. Podobna uwaga odnosi się do art. 65 ust. 4.

Propozycja poprawki:

w art. 39 w pkt 5, w art. 6b⁵ w ust. 3 skreśla się wyrazy „, , o których mowa w art. 6b⁴ ust. 1 pkt 2”;

w art. 65 w ust. 4 skreśla się wyrazy „, , o których mowa w art. 6b⁴ ust. 1 pkt 2”;

21) art. 39 pkt 6 lit. b (art. 6c ust. 2a pkt 4) oraz lit. d (art. 6c ust. 3a) – w przepisach sformułowano zbędne doprecyzowania.

Propozycje poprawek:

w art. 39 w pkt 6 w lit. b, w ust. 2a w pkt 4 skreśla się wyrazy „w samodzielnym funkcjonowaniu”;

w art. 39 w pkt 6 w lit. d, w ust. 3a skreśla się użyty dwukrotnie wyraz „administracyjnej”;

22) art. 39 pkt 6 lit. d, art. 6c ust. 3f – przepis jest niejasny, ponieważ odsyła do ust. 3c, w którym nie ma mowy o decyzjach. Ponadto niezbędna jest korekta o charakterze językowym. Przygotowanie propozycji poprawki w zakresie odesłania będzie możliwe po uzyskaniu informacji, jaka była intencja przepisu.

Propozycja poprawki (w zakresie korekty językowej):

w art. 39 w pkt 6 w lit. d, w ust. 3f wyrazy „o których” zastępuje się wyrazami „o których mowa”;

23) art. 39 pkt 6 lit. f, art. 6c ust. 5a – w związku ze zmianami dokonany w art. 6c oraz brzmieniem art. 6a ust. 4, który wskazuje jakie czynności wobec zespołu orzekania o niepełnosprawności może podjąć Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób

Niepełnosprawnych, w wyniku stwierdzonych w ramach nadzoru nieprawidłowości, należy stwierdzić, że regulacja ust. 5a jest zbędna. Wydaje się oczywiste, że Pełnomocnik będzie mógł podjąć czynności, o których mowa w ust. 4, również w przypadku, gdy stwierdzi nieprawidłowości związane z procedurą wydawania decyzji ustalających poziom potrzeby wsparcia przez wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że przepis ust. 5a jest nieprecyzyjny, ponieważ przepisów ust. 4 nie da się zastosować do decyzji jako takiej, ale raczej w odniesieniu do nieprawidłowości w postępowaniu wojewódzkiego zespołu w sprawie ustalenia poziomu potrzeby wsparcia.

Propozycja poprawki:

w art. 39 w pkt 6 skreśla się lit. f;

24) art. 39 pkt 6 lit. g, art. 6c ust. 8 – przepis wymaga korekty o charakterze językowym.

Propozycja poprawki:

w art. 39 w pkt 6 w lit. g, w ust. 8 po wyrazach „Od orzeczenia” dodaje się wyrazy „wojewódzkiego zespołu” oraz skreśla się wyrazy „wojewódzkiego zespołu”;

25) art. 39 pkt 7 lit. d, art. 6d ust. 4a pkt 9 – przepis wymaga korekty redakcyjnej.

Propozycja poprawki:

w art. 39 w pkt 7 w lit. d, w pkt 9 wyrazy „wniosku o wydania decyzji” zastępuje się wyrazami „wniosku o wydanie decyzji”;

26) art. 39 pkt 7 lit. e, art. 6d ust. 4e – w przepisie sformułowano zbędne odesłanie. Ustawodawca konsekwentnie posługuje się w nowelizowanej ustawie określeniem „decyzja ustalająca poziom potrzeby wsparcia” bez dodatkowego doprecyzowania.

Propozycja poprawki:

w art. 39 w pkt 7 w lit. e, w ust. 4e skreśla się wyrazy „, o której mowa w art. 6b³ ust. 1”;

27) art. 40 pkt 5, art. 12 ust. 2 – przepis wymaga korekty redakcyjnej.

Propozycja poprawki:

w art. 40 w pkt 5, w ust. 2 skreśla się użyty po raz pierwszy wyraz „oraz”;

28) art. 43 pkt 6 lit. c, art. 23 ust. 3 pkt 2a – przepis jest nieczytelny ze względu na to, że brzmienie pkt 2a nie jest skorelowane z wprowadzeniem do wyliczenia w ust. 3 („wniosek powinien zawierać dane dotyczące:”). W celu zapewnienia należytej komunikatywności analizowanemu przepisowi proponuje się niżej sformułowaną poprawkę.

Propozycja poprawki:

w art. 43 w pkt 6, w lit. c, pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) odpowiednio placówki opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego, w tym nazwę, adres, NIP i REGON – w przypadku, gdy wnioskodawcą jest dyrektor tej placówki albo ośrodka;”;

29) art. 46 pkt 2, art. 73 pkt 10c –przepis stanowi o oświadczeniu, o którym mowa w art. 36c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jednak należy zwrócić uwagę, że w art. 36c jest mowa o wniosku o zamiarze podlegania ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym, a nie o oświadczeniu. Elementem tego wniosku jest informacja o dniu rozpoczęcia sprawowania opieki nad osobą pobierającą świadczenie wspierające i zakończeniu sprawowania tej opieki. Mając powyższe na względzie, w celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, należałoby dokonać korekty przepisu art. 73 pkt 10c.

Propozycja poprawki:

w art. 46 w pkt 2, w pkt 10c:

a) wyrazy „w oświadczeniu” zastępuje się wyrazami „we wniosku”,

b) wyrazy „oświadczenie, o którym mowa w art. 36c, zostało złożone” zastępuje się wyrazami „wniosek, o którym mowa w art. 36c, został złożony”,

c) wyrazy „tym oświadczeniu” zastępuje się wyrazami „tym wniosku”;

30) art. 55, art. 2 ust. 2 – wydaje się, że w sposób niezamierzony przez ustawodawcę, z przepisu określającego rodzaje świadczeń, które nie są wliczane do kwoty uprawniającej do uzyskania świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, wyeliminowano świadczenie ratownicze z tytułu wysługi lat w ochotniczej straży pożarnej, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych. Świadczenie to zostało dodane do art. 2 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 55 na mocy art. 12 ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (przepis wszedł w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia tej ustawy, z mocą od dnia 1 marca 2023 r.). W związku z powyższym należałoby dokonać korekty przepisu.

Propozycja poprawki:

w art. 55, w ust. 2 po wyrazach „dodatku osłonowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 759),” dodaje się wyrazy „świadczenia ratowniczego z tytułu wysługi lat w ochotniczej straży pożarnej, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 194),”;

31) art. 59 – należy rozważyć doprecyzowanie przepisu dostosowującego poprzez wskazanie, jaki wniosek ustawodawca ma na myśli w tym przepisie. Można jedynie domniemywać, że chodzi o wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego, ponieważ w art. 9 ust. 2 ustawy o świadczeniu wspierającym ustawodawca sformułował skrót tego określenia. Niemniej biorąc pod uwagę, że opiniowana ustawa dotyczy różnego rodzaju wniosków, w celu zapewnienia należytej komunikatywności przepisowi, uwzględniając jednocześnie brzmienie art. 63 ust. 7, proponuje się niżej sformułowaną poprawkę doprecyzującą.

Propozycja poprawki:

w art. 59 po wyrazach „złożenia wniosku” dodaje się wyrazy „o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego”;

32) art. 60 – przepis odnosi się do zamówień publicznych udzielanych przez Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej, jednak trzeba zwrócić uwagę, że zasadą jest niestosowanie w ustawach nazw własnych ministerstw. Uwzględniając ustawę o działach administracji rządowej, należałoby raczej mówić o urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rodziny, ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego i ministra właściwego do spraw pracy.

Propozycja poprawki:

w art. 60 w ust. 1 wyrazy „Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej” zastępuje się wyrazami „urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rodziny, ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego i ministra właściwego do spraw pracy”;

33) art. 60 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust. 1 – kierując się § 156 ZTP we wskazanych przepisach należy wprost odnieść się do ustawy z dnia 11 września 2019 r – Prawo zamówień publicznych, a nie przepisów o zamówieniach publicznych, określonych przedmiotowo.

Propozycje poprawek:

w art. 60:

a) w ust. 1 wyrazy „o zamówieniach publicznych” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 11 września 2019 r – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1710, z późn. zm.)”,

b) w ust. 2 wyrazy „o zamówieniach publicznych” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 11 września 2019 r – Prawo zamówień publicznych”;

w art. 61 w ust. 1 wyrazy „o zamówieniach publicznych” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 11 września 2019 r – Prawo zamówień publicznych”;

34) art. 60 ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia – w związku z tym przepisem nasuwa się wątpliwość, czy odesłanie sformułowane w ust. 3 nie powinno odnosić się również do ust. 2 w art. 60. Innymi słowy, czy przepis ten nie powinien odnosić się także do zamówień udzielanych przez wojewodę. Jeśli tak, to należałoby przyjąć poniższą poprawkę.

Propozycja poprawki:

w art. 60 w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „lub ust. 2”;

35) w art. 63 ust. 2 i art. 64 część wspólna – w art. 63 ust. 2 należy wyeliminować zbędne sformułowanie „z zastrzeżeniem” (nie określa się relacji pomiędzy przepisami, które zostały zamieszczone w akcie prawnym w zgodzie z § 23 ust. 3 ZTP), zaś w art. 64 zmodyfikować to sformułowanie.

Propozycje poprawek:

w art. 63 w ust. 2 skreśla się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4”;

w art. 64 w części wspólnej wyrazy „z zastrzeżeniem” zastępuje się wyrazami „z uwzględnieniem”;

36) art. 63 ust. 3 zdanie pierwsze – przepis wymaga preredagowania w celu zapewnienia należytej komunikatywności normie prawnej z niego wynikającej (§ 6 ZTP).

Propozycja poprawki:

w art. 63 w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Osoby, o których mowa w ust. 2, zachowują prawo odpowiednio do świadczenia pielęgnacyjnego albo specjalnego zasiłku opiekuńczego na zasadach obowiązujących do dnia 31 grudnia 2023 r, również w przypadku, gdy osobie nad którą sprawują opiekę zostało wydane nowe orzeczenie o stopniu niepełnosprawności albo orzeczenie o niepełnosprawności stanowiące kontynuację dotychczasowego orzeczenia.”;

37) art. 63 ust. 16 – przepis nakłada na organ właściwy w rozumieniu ustawy o świadczeniach rodzinnych, tj. na wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o świadczenie

rodzinne albo otrzymującej świadczenie rodzinne, obowiązek poinformowania, w terminie 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu (przepis wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy), osób pobierających świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy, albo zasiłek dla opiekuna, o zmianach w zasadach dotyczących uprawnień do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego i zasiłku dla opiekuna. W związku z tym przepisem nasuwa się wątpliwość co do sposobu realizacji tego obowiązku. Innymi słowy, nie jest jasne w jaki sposób organ właściwy ma poinformować beneficjentów wymienionych świadczeń o zmianach i jaki ma być zakres informacji. Przepis jest nadmiernie blankietowy. Wydaje się, że powinien być on doprecyzowany. Sformułowanie ewentualnej poprawki będzie możliwe po ustaleniu intencji prawodawcy.

- 38) art. 64 zdanie drugie – przepis narusza § 56 ust. 1 zdanie trzecie ZTP (po części wspólnej nie dodaje się kolejnej samodzielnej myśli; w razie potrzeby formułuje się ją w kolejnym ustępie). Ponadto w przepisie znalazło się odesłanie do ust. 1, podczas gdy przepis ten nie został podzielony na ustępy.

Propozycja poprawki:

w art. 64 zdanie pierwsze oznacza się jako ust. 1 oraz zdanie drugie oznacza się jako ust. 2;

- 39) art. 65 ust. 2 – skoro w art. 65 ust. 1 przewidziano, że wnioski o wydanie decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia składa się od dnia 1 stycznia 2024 r. to niecelowe jest wskazywanie w ust. 2 tego przepisu, że decyzje ustalające poziom potrzeby wsparcia wydaje się od dnia 1 stycznia 2024 r. Trudno sobie wyobrazić sytuację, że decyzja zostanie wydana przed dniem złożenia wniosku. Mając na względzie powyższe proponuje się usunięcie ust. 2.

Propozycja poprawki:

w art. 65 skreśla się ust. 2;

- 40) art. 71 pkt 1 i 2 – ustawodawca nie zdecydował się na jeden termin wejścia w życie ustawy. Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2024 r., z wyjątkami określonymi w art. 71 pkt 1–7. Formułując przepis o wejściu w życie należy pamiętać, że zgodnie

z § 44 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej **ustawa powinna wchodzić w życie w całości w jednym terminie**. Odstępstwo od tej zasady dopuszczalne jest wyłącznie w przypadku gdy zróżnicowanie terminów wejścia w życie poszczególnych przepisów ustawy jest niezbędne do zrealizowania celu ustawy i jednocześnie nie narusza to spójności ustawy (§ 44 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej). Przepis art. 71 pkt 1 i 2 nie spełnia tego ostatniego warunku. **Niedopuszczalne z punktu widzenia spójności ustawy jest dokonywanie zmian, które wchodzi w życie „zakresowo”**. Przepis o wejściu w życie określa termin, od którego przepis (jako całość) będzie miał moc obowiązującą. **Ten sam przepis nie może mieć więcej niż jednego terminu wejścia w życie, w zależności od treści zakodowanej w nim normy (albo jej fragmentu)**. Abstrahując od kłopotów natury technicznej, które takie rozwiązanie może generować np. w zakresie opracowania tekstu jednolitego ustawy, należy zwrócić uwagę na jego niekomunikatywność dla adresatów. Przepis o wejściu w życie musi jednoznacznie wskazywać termin wejścia w życie określonej regulacji. Ustalenie tego terminu przez adresatów nie może narażać na żadne trudności. Ustawodawca ingerując w porządek prawny, w jego stabilność, jest obowiązany ograniczać do niezbędnego minimum negatywne skutki zmiany prawa. Sprowadza się to m.in. do stosowania prawidłowej techniki prawodawczej nie tylko w odniesieniu do przepisów merytorycznych, ale również innych wypowiedzi prawodawcy w akcie prawnym, w tym wypowiedzi określającej termin wejścia w życie aktu. Za prawidłowy i komunikatywny nie można uznać przepisu o wejściu w życie, który przewiduje „zakresowe” wchodzenie w życie poszczególnych regulacji oraz formułuje wyjątki od wyjątków, odnoszące się do daty wejścia w życie poszczególnych przepisów. Przepis § 44 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej, jako wyjątek, powinien być interpretowany, a w następstwie stosowany, w sytuacjach nadzwyczajnych i zgodnie z zasadą *exceptiones non sunt extendendae*.

Biorąc pod uwagę, powody zróżnicowania terminów wejścia w życie poszczególnych regulacji, proponuje się zastosowanie w poprawkach, w miejsce użytej techniki, rozwiązania alternatywnego. Zabieg legislacyjny polegałby na uproszczeniu przepisu o wejściu w życie (rezygnacja z „zakresowego” przepisu o wejściu w życie) i dodaniu przepisu epizodycznego, którego skutkiem byłaby realizacja celu założonego przez ustawodawcę w odniesieniu do terminu stosowania określonych norm.

Propozycje poprawek:

po art. 65 dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Art. 65a. 1. Przepis art. 4 ust. 1:

- 1) pkt 3 – w zakresie osób, którym w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie 85 i 86 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39,
- 2) pkt 4,
- 3) pkt 5 – w zakresie osób, którym w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie 78 i 79 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39

– stosuje się od dnia 1 stycznia 2025 r.

2. Przepis art. 4 ust. 1:

- 1) pkt 5 – w zakresie osób, którym w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie 75–77 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39,
- 2) pkt 6

– stosuje się od dnia 1 stycznia 2026 r.”;

w art. 71 skreśla się pkt 1 i 2;

- 41) art. 71 pkt 5 lit. a – przepis przesądza, że art. 39 pkt 5 w zakresie art. 6b³ ust. 4 pkt 1, wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających świadczenie usługi określonej w art. 6b³ ust. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 39 (składanie wniosków o wydanie decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia w postaci elektronicznej), określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 66. W takim samym terminie powinny wchodzić w życie również inne regulacje związane z możliwością złożenia wniosku w postaci elektronicznej, tj. art. 6b³ ust. 5 i 6, ustawy zmienianej w art. 39. Trzeba przy tym mieć na uwadze § 44 ust. 2 ZTP.

Propozycje poprawek:

w przypadku przyjęcia poprawki, o której mowa w pkt 19 uwag szczegółowych niniejszej opinii

w art. 71 w pkt 5 w lit. a wyrazy „pkt 5 w zakresie art. 6b³ ust. 4 pkt 1, który wchodzi” zastępuje się wyrazami „pkt 3a i pkt 5, w zakresie art. 6b³ ust. 4 pkt 1 i ust. 6, które wchodzi”;

albo

w przypadku nieprzyjęcia poprawki, o której mowa w pkt 19 uwag szczegółowych niniejszej opinii

w art. 71 w pkt 5 w lit. a wyrazy „w zakresie art. 6b³ ust. 4 pkt 1, ” zastępuje się wyrazami „w zakresie art. 6b³ ust. 4 pkt 1, ust. 5 i 6,”.

Iwona Kozera-Rytel

Główny legislator